

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจในการปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการปล่อยชั่วคราว
สำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕

กรมคุมประพฤติได้มีหนังสือ ที่ ยธ ๐๓๐๔/๐๑๑๕๕ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สืบเนื่องจากการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด ในลักษณะของการดำเนินงานในรูปแบบพหุภาคี โดยมีกรมคุมประพฤติเป็นหน่วยงานหลัก แต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมาปรากฏว่ามีปัญหาข้อขัดข้องทางด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องบางประการ กรมคุมประพฤติในฐานะหน่วยงานหลักในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงขอหารือข้อขัดข้องด้านกฎหมายและระเบียบปฏิบัติ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ ตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ และในกรณีที่คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดก็ให้จัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดก็จะพิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓ (๖) โดยแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มี ๓ แบบ คือ (๑) แบบควบคุมตัวเข้มงวด (๒) แบบควบคุมตัวไม่เข้มงวด และ (๓) แบบไม่ควบคุมตัว ซึ่งจะต้องพิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่เหมาะสมกับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๓ ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอยู่นั้น หากปรากฏว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดป่วยเป็นโรคร้ายแรง หรือมีภาวะอื่นใดทั้งด้านร่างกายหรือจิตใจ ซึ่งแพทย์ผู้ทำการรักษามีความเห็นที่ไม่เหมาะสมที่จะถูกควบคุมตัว หรือหากปรากฏว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปจากที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจพิจารณาปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควร ตามระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดว่าด้วยการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การควบคุมตัว และการปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๖ ซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมาปรากฏว่ามีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจำนวนหนึ่งที่มีอาการเจ็บป่วย หรือมีพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้น กรมคุมประพฤติจึงขอหารือว่าการปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามข้อ ๑๑๕ และข้อ ๑๖ แห่งระเบียบดังกล่าว ขัดกับมาตรา ๑๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือไม่ และคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจพิจารณาปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในกรณีดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

๒. ในกรณีที่มีเหตุสมควร คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนดตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้หรือไม่ ซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมาปรากฏว่าในบางครั้งคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไม่อาจมาประชุมให้ครบองค์ประชุมได้ ทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาปล่อยชั่วคราว ซึ่งกระทบต่อสิทธิเสรีภาพและอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ทั้งนี้ เนื่องจากคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรม แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนกรมคุมประพฤติ ซึ่งแต่ละท่านมีภารกิจงานประจำ จึงไม่อาจมาประชุมได้ในบางครั้ง

ดังนั้น กรมคุมประพฤติจึงขอหารือว่าคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้องค์กรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนมีอำนาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมคุมประพฤติ โดยมีผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมคุมประพฤติ) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามข้อ ๑๑๕ ของระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ว่าด้วยการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การควบคุมตัว และการปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖ และข้อ ๑๖ ของระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ว่าด้วยการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การควบคุมตัว และการปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ว่าด้วยการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การควบคุมตัว และการปฏิบัติต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์และผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ ขัดกับมาตรา ๑๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือไม่

และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจพิจารณาปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ เห็นว่า แม้ว่ามาตรา ๑๓ (๖)^๑ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ มิได้กำหนดให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจในการปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้โดยตรง แต่การที่มาตรา ๑๓ (๖) บัญญัติให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และเมื่อพิจารณาประกอบกับบทบัญญัติในมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง^๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง^๓ และมาตรา ๒๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดย่อมมีอำนาจในการปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจปรับแผนการฟื้นฟู

^๑มาตรา ๑๓ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๖) พิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแก่ผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในฐานความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙

๑ล๑

๑ล๑

^๒มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และให้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานอัยการทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

๑ล๑

๑ล๑

^๓มาตรา ๒๓ ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๒ ให้กำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้นั้นประกอบด้วย

๑ล๑

๑ล๑

^๔มาตรา ๒๕ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกได้

ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะพิจารณาระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือน และรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ข้อ ๑๑๕^๔ และข้อ ๑๖^๖ แห่งระเบียบดังกล่าว จึงไม่ขัดกับมาตรา ๑๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕

ประเด็นที่สอง คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้อนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนมีอำนาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวได้หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๑๒^๗ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมหนึ่งคนเป็นประธานคณะอนุกรรมการ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิตามกฎหมายกระทรวงสองคน และผู้แทนกรมคุมประพฤติหนึ่งคน ซึ่งอนุกรรมการเหล่านี้เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ข้อ ๑๑๕ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งแพทย์ผู้ทำการรักษามีความเห็นว่าเป็นโรคร้ายแรงหรือมีภาวะอื่นใดทั้งด้านร่างกายหรือจิตใจ หรือตั้งครุภังค์ ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะถูกควบคุมตัว ให้ผู้อำนวยการหรือผู้ควบคุมสถานที่รายงานคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดประจำเขตพื้นที่พร้อมความเห็นแพทย์ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะอนุกรรมการวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงข้อมูลที่ได้จากการตรวจพิสูจน์ ทั้งนี้ การกำหนดสถานที่และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่กฎหมายกำหนด ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

การกำหนดแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในวรรคแรก คณะอนุกรรมการสามารถกำหนดวิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลายวิธีการตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕

ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หากปรากฏว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการกำหนดแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสองวรรคก่อน ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาปรับแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน คณะอนุกรรมการ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎหมายกระทรวงไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และให้ผู้แทนกรมคุมประพฤติหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการแพทย์ตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาแต่งตั้งจากจิตแพทย์ ถ้าไม่อาจแต่งตั้งจิตแพทย์ ให้แต่งตั้งจากแพทย์อื่นที่เหมาะสม

จำนวนคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีกี่คณะ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโดยคำนึงถึงปริมาณคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น

อนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎหมายกระทรวง

ให้ความหมายในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยอนุโลม

ติด การใช้อำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอปล่อยตัวชั่วคราว จึงเป็นอำนาจโดยเฉพาะของ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ดังนั้น คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจึงไม่สามารถออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๗ (๔)^๔ แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้อนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนมีอำนาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวได้ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้โดยเฉพาะ

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๓

“มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๓

๑.ล๑

๑.ล๑